

Standarder för fettavskiljning – undersida

Europeiska standardiseringskommissionen (CEN) är en sammanslutning inom den Europeiska unionen som arbetar med att ta fram standarder för den gemensamma marknaden

Kommissionen (CEN) har försökt ta fram en standard som skall gälla för Europa gällande fettavskiljare. Den här standarden benämns som EN 1825. Standarden är en kompromiss på grund av de olika nationella ingångspunkter, riktlinjer och intressen som de olika europeiska länder har.

Standarden är inte speciellt optimal då den baseras på tidigare standarder och beaktar inte heller ny teknik inom området som t ex biologiska reningssystem som idag finns på marknaden.

Tittar man på den faktiska standarden EN 1825–1 täcker den inte användningen av biologiska medel (bakterier och enzymer). Den svenska standarden SS EN 1825 bedömer fettavskiljare som passiva, vilket innebär att fettavskiljare bygger på fysikaliska principer utan någon annan tillförsel av energi till systemet. Detta frikopplar Biosystemet [BioCeptors](#) teknik från EN 1825-standard. [BioCeptor](#) är ett aktivt biologiskt avloppssystem, inte en passiv fettavskiljare!

Det skall understrykas att EN 1825 inte är lagstiftande men är bas för de europeiska ländernas nationella regler och riktlinjer. I Sverige är det kommunerna som har ansvaret för VA nätet i respektive kommun. De äger därmed frågan och sätter de lokala bestämmelserna för brukande av avloppsnätet.

Kommunernas regelverk ABVA har som regel krav på installation av fettavskiljare som motsvarar kraven på standarden EN 1825 med del variationer och tolkningar.

Det skall här understrykas tydligt att SS-EN 1825 berör inte biologiska avloppssystem eller tillsatser av bakterier eller liknande biprodukter.

Det är olyckligt att SS-EN 1825 ofta antas av myndigheter som den enda standarden som gäller för fettavskiljare. Detta är inte rent praktiskt i de flesta situationer, eftersom standarden täcker beräkningen av storlek, vilket innebär att den täcker stora traditionella externa underjordiska enheter, som är opraktiska och kostnadsintensiva för de flesta verksamheter. Fettavskiljare i storlek SS-EN 1825 bestämmer varken effektivitet eller ändamålsenlighet.

Det råder bred enighet om att standarden måste uppdateras då olika verksamheter ha olika behov.

[BioCeptor](#) är ackrediterat med både ASME- och PDI-certifiering. Denna certifieringstestning är baserad på den faktiska flödes hastigheten för Bioceptor, och dessutom effektiviteten av lagring av fett i avskiljaren

*År 2018, vid FOG-konferensen som anordnades av British Water (Englands Vattenmyndighet) och hölls vid Cranfield University, kom flera vattenföretag överens om att det inte fanns någon erkänd brittisk standard för interna fettavskiljare, och utgångspunkten för ackrediterade avskiljare var ASME [från USA] som ett minimum.

I korthet innehåller SS-EN 1825 två delar:

SS-EN 1825–1 beskriver funktionskrav, materialkrav, testning, märkning och kvalitetskrav.

SS-EN 1825–2 beskriver krav för dimensionering, installation, drift och skötsel.